

ע"פ 7310/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד זובידאת

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7310/14

לפני:
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג

המעוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מוחמד זובידאת

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת
(השופט ת' כתילי) מיום 15.9.14 בת"פ 5572-11-13

תאריך הישיבה: י"ד בטבת התשע"ה (5.1.15)

בשם המעוררת: עו"ד עילית מידן

בשם המשיב: עו"ד מראם יונס-סג'ראווי

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט א' רובינשטיין:

א. ערעור המדינה על קולת עונשו של המשיב. המשיב הורשע לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות שוד מזוין,

חבלה במזיד ברכב והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הוא ושני אחרים החליטו לשדוד את המתלון שנהג ברכב שטח, כששני האחרים מצוידים בסכינים. הם חסמו את רכבו, ושני האחרים ירדו אוחזים בסכינים, ולאחר תקיפת המתלון, שחמק מדקירות ונמלט, הסיעו את רכב השטח למקום מסתור תוך גרימת נזק ממשי לרכב וכן גניבת טלפון, מזומנים וציוד, שאותו הסתיר המשיב בביתו.

ב. בית המשפט קמא עיין בתסקיר שירות המבחן המתאר תולדות חיים קשות של נטישה ועזובה. הוזכר גם כי המשיב הורשע בתיק קודם בעבירת התפרצות למגורים וגניבת רכוש משמעותי, ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ולמאסרים על תנאי שאחד מהם רלבנטי לענייננו – לענין עבירת רכוש מסוג פשע. התסקיר העריך סיכון גבוה להישנות עבירות ונמנע מהמלצה שיקומית, אך המליץ על טיפול בבית האסורים ככל שייגזר מאסר.

ג. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה שבין 20 ל-48 חודש והשית על המשיב 28 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, וכן שנים עשר חודשי מאסר על תנאי והפעלה חופפת של המאסר על תנאי בן שנים עשר החודשים הנזכר למעלה, וגם פיצוי למתלון בסך 5,000 ₪. בית המשפט לא נענה לבקשת המדינה לחילוט רכב העבירה.

ד. ערעור המדינה מכון הן כנגד העונש שהושת בתוך המתחם (אין ערעור על המתחם עצמו), שלדעת המדינה בנסיבות ראוי להיות ברמה הגבוהה של המתחם, והן כנגד אי צבירת המאסר על תנאי, וזאת לאחר שהמשיב חזר לסורו.

ה. מטעם המשיב נטען, כי רק הודאתו במשטרה חשפה את כלל המעשה, וכי נסיבותיו האישיות הקשות מצדיקות התערבות בעונש, אף כי ניתנה הסכמה לחילוט. שירות המבחן מתאר בתסקיר עדכני התנהגות נאותה במאסר וכן השתלבות טיפולית, אם כי נטילת אחריות חלקית בלבד.

ו. לא ראינו מנוס מתערבות בעונש במקרה דנא. סבורים אנו כי נוכח עברו של המשיב, שלא למד את לקח הפרשה הקודמת ועבר עבירה חמורה בעת שתלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי, יש מקום להחמרה בתוך המתחם, אף שאיננו ממצים את הענישה, כערכאת ערעור. עיקר העיקרים הוא חומרת מעשה השוד עצמו, התנפלות בפתע בחבורה על הזולת, כשחלק מן החבורה מצויד בסכינים, ושדירת רכשו. ועוד, חפיפה מלאה של המאסר על תנאי עלולה להיות בחינת חוטא נשכר, ולטעמנו יש מקום בכגון דא לצבירה אם מלאה ואם למצער חלקית לפי הנסיבות.

ז. בשקלול החלטנו להעמיד את המאסר בפועל על 34 חודש (תחת 28) ולצבור שישה מתוך שנים עשר חודשי המאסר על תנאי, כך שבסך הכל ירצה המשיב 40 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. הרכב יחולט. אנו מקוים כי המשיב ישתלב במאסר בטיפול באופן שיעודד אותו שלא לחזור לסורו. הערעור מתקבל לפי האמור.

ניתן היום, י"ד בטבת התשע"ה (5.1.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט